

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)
2004. november 30.*

A C-16/03. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hovrätten över Skåne och Blekinge (Svédország) a Bírósághoz 2003. január 15-én érkezett 2002. december 19-i határozatával terjesztett elő az előtte

a Peak Holding AB

és

az **Axolin-Elinor AB** (korábban: Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)

között folyamatban levő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta tanácselnökök, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissochet, R. Schintgen és J. N. Cunha Rodrigues bírák

* Az eljárás nyelve: svéd.

főtanácsnok: C. Stix-Hackl,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. március 24-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Peak Holding AB képviseletében G. Gozzo advokat,

- az Axolin-Elinor AB képviseletében K. Azelius advokat és M. Palm jur. kand.,

- a svéd állam képviseletében K. Wistrand és M. A. Kruse, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében N. B. Rasmussen és K. Simonsson, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2004. május 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással (HL 1994. L 1., 3. o.) módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.; a továbbiakban: irányelv) 7. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 A kérelmet a Peak Holding AB (a továbbiakban: Peak Holding) és az Axolin-Elinor AB (a továbbiakban: Axolin-Elinor), korábban Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB (a továbbiakban: Factory Outlet) közötti eljárásban nyújtották be, az ügy tényállásának megvalósulása idején a Peak Performance védjeggyel ellátott ruházati árukészletnek a Factory Outlet általi forgalomba hozatalának módjával kapcsolatban, amely védjegynek a Peak Holding a jogosultja.

Jogszabályi háttér

- 3 Az irányelvnek „A védjegyoltalom tartalma” című 5. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

- a) védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

[...].

(3) Az (1) [...] bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[...]

- b) megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

- c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[...].”

- 4 Az irányelvnek „A védjegyoltalom kimerülése” című 7. cikke, eredeti változatában így rendelkezett:

„(1) A védjegyoltalom alapján a jogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba, vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba a Közösségben.

[...].”

- 5 Az Európai Gazdasági Térségről (a továbbiakban: EGT) szóló megállapodás 65. cikkének (2) bekezdésével összhangban, amely e megállapodás XVII. mellékletének 4. pontjával együtt olvasandó, az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének kezdeti változatát az említett megállapodás célkitűzéseinek megfelelően módosították, és „a Közösségben” kifejezést a „valamely szerződő tagállam területén” fordulat váltotta fel.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 A Peak Holding — amely a dán IC-Companys csoport tagja — a Peak Performance védjegy jogosultja. A védjegy használatának jogát átruházta a Peak Performance Production AB-ra (a továbbiakban: Peak Performance Production), az említett csoport testvérvállalatára. Ez utóbbi e védjeggyel ellátott ruházati cikkeket és kiegészítőket gyárt, illetve értékesít Svédországban és más országokban is.
- 7 Az alapügy tényállásának megvalósulása idején a svéd Factory Outlet társaság svédországi üzleteiben közvetlenül értékesítette a védjeggyel ellátott ruházati és egyéb termékek nagy részét, amelyek párhuzamos behozatalból vagy újrabehozatalból származtak, illetve a kérdéses védjegy jogosultjának szokásos forgalmazási körén kívülről szerezték be őket.
- 8 2000 végén a Factory Outlet a Peak Performance védjeggyel ellátott, kb. 25 000 ruhadarabból álló készletet hozott forgalomba, miután a sajtóban hirdetéseket jelentetett meg arról, hogy e termékek fél áron kaphatók.

- 9 Ezek a termékek a Peak Performance Production 1996–1998-as kollekciójának darabjai voltak. Az EGT területén kívül állították elő őket, e társaság számára. Az EGT területére eladási célra importálták.
- 10 A Factory Outlet szerint az eladásra kínált ruhadarabokat 1996 és 1998 között független viszonteladók üzleteiben árulták, míg a Peak Holding szerint a Peak Performance Production boltjaiban.
- 11 1999 novemberében és decemberében az árukészlet összes darabját Koppenhágában (Dánia) kínálták eladásra a fogyasztóknak a Base Camp üzletben, amelyet a Carli Gry Denmark A/S, a Peak Performance Production testvérvállalata üzemeltet. Az árukészlet tehát a kiárusítás során el nem adott, megmaradt árukból állt.
- 12 A Peak Performance Production eladta ezt az árukészletet a COPAD International (a továbbiakban: COPAD) francia vállalatnak. A Peak Holding állítása szerint az adásvételi szerződés kikötötte, hogy ez említett árukészlet — az össz mennyiség 5%-át kivéve, amely Franciaországban eladható — Oroszországon és Szlovénián kívül más európai országokban nem kerülhet viszonteladásra. A Factory Outlet tagadta az ilyen kikötés létét, és azt állította, hogy legalábbis nem volt tudomása róla az árukészlet felvásárlásakor.
- 13 A Factory Outlet kijelentette, hogy az árukészletet a svéd Truefit Sweden AB-nál szerezte be.
- 14 A felek nem vitatják, hogy attól kezdve, hogy a Peak Performance Production dániai raktárát elhagyta, addig az időpontig, amíg Svédországba szállították a Factory Outletnek, az árukészlet egyszer sem került ki az EGT területéről.

- 15 Mivel a Peak Holding úgy vélte, hogy a Factory Outlet által választott értékesítési módok — és különösen a sajtóhirdetések — sértették a védjegyhez fűződő jogait, 2000. október 9-én keresetet nyújtott be a Lunds Tingsrättenél (Svédország). Keresetében a Peak Holding azt kérte a bíróságtól, hogy a Factory Outletet kötelezze teljes kártérítés fizetésére, tiltsa meg számára a szóban forgó árukészlethez tartozó ruhaneműk és egyéb cikkek forgalmazását és eladását, valamint rendelje el ezen áruk megsemmisítését.
- 16 A Factory Outlet a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ügy tárgyát képező árukat az EGT piacán a Peak Holding hozta forgalomba, tehát az áruk eladásakor nincs joga megtiltani a védjegy használatát.
- 17 A Factory Outlet úgy vélte először is, hogy az áruk Közösségen belüli forgalombahozatala valójában azzal valósult meg, hogy a Peak Performance Production a Közösségen belüli értékesítés szándékával behozta az árukat, valamint megfizette a vámokat és illetékeket. Másodsorban arra hivatkozik, hogy a piacra dobás azzal valósult meg, hogy független viszonteladók eladásra kínálták az árukat. A Factory Outlet harmadsorban úgy véli, hogy a piacra dobása azáltal valósult meg, hogy a Peak Performance Production saját üzleteiben és a Base Camp üzletében forgalmazta az árucikkeket, tehát ily módon a fogyasztók számára felkínálták őket. A Factory Outlet negyedsorban azt állítja, hogy az áruk piacra dobása mindenképpen megvalósult azzal, hogy a COPAD-nak eladták az árukat, függetlenül attól, hogy vonatkozott-e rájuk a belső piacon történő viszonteladással kapcsolatos megszorítás, vagy sem.
- 18 A Peak Holding tagadta, hogy az áruk a védjegyjogosult által vagy annak hozzájárulásával kerültek a piacra. Álláspontja szerint: ha a védjegyoltalmi jog ténylegesen kimerült volna is attól fogva, hogy az árukat a Base Camp-üzletben

eladásra kínálták, ez a kimerülés megszakadt, és a védjegy jog újraéledt, miután az árukat visszaszállították a raktárakba.

19 A Lunds Tingsrätt elutasította a kérelmet, mivel úgy vélte, hogy az áruk ténylegesen azzal kerültek forgalomba, hogy a Base Camp-üzletben a fogyasztók rendelkezésére bocsátották őket, és hogy a védjegyoltalmi jog ezt követően nem éledhetett fel.

20 A Peak Holding a másodfokú bíróságnál fellebbezést nyújtott be a Lunds Tingsrätt határozata ellen.

21 A Hovrätten över Skåne och Blekinge — mivel álláspontja szerint a Peak Holding kontra Axolin-Elinor jogvita eldöntéséhez az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében szereplő „forgalomba hozatal” kifejezés értelmezése szükséges — felfüggesztette az eljárást, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„1) Az áruk forgalomba hozatalát jelenti-e az, ha a védjegyjogosult az árut

a) a közös piac területére importálta és vámkezeltette abból a célból, hogy ott azokat értékesítse?

b) a saját üzleteiben vagy társult vállalkozások üzleteiben eladásra kínálta fel, anélkül hogy tényleges értékesítésre került volna sor?

- 2) Feltéve, hogy a védjegyjogosult az árut — a fenti alternatívák közül az egyiknek megfelelően — forgalomba hozta, és a védjegyjogtalom kimerült — anélkül hogy az áru eladására sor került volna — megszakíthatja-e a védjegyjogosult a kimerülést azáltal, hogy az árukat visszaszállítja a raktárba?

- 3) Az áruk forgalomba hozatalát jelenti-e, ha a védjegyjogosult azzal a feltétellel értékesítette a belső piacon az árukat valamely másik társaságnak, hogy ez utóbbi a közös piac területén belül nem értékesíti tovább az árut?

- 4) Jelentősége van-e a harmadik kérdés megválaszolása szempontjából annak, hogy az árutétel eladásakor a védjegyjogosult megengedi, hogy a vevő az árutételbe tartozó áruk csekély részét a közös piac területén belül értékesítse tovább, azonban konkrétan nem jelöli meg azokat az árukat, amelyekre az engedély kiterjed?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 22 Az alapügy körülményeinek fényében a kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével lényegében azt kívánja tudni, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a védjeggyel ellátott termékeket az EGT területén belül „forgalomba hozott” termékeknek kell tekinteni, amennyiben a védjegyjogosult eladási szándékkal importálta őket az EGT területére, illetve amennyiben az EGT területén belül — saját üzleteiben vagy társult vállalata üzleteiben — eladásra kínálta a fogyasztóknak, de ténylegesen nem adta el őket.

A Bírósághoz benyújtott észrevételek

- 23 A Peak Holding és a Bizottság úgy véli, hogy a védjegyoltalmi jog kimerülése csak akkor valósul meg, ha a termék a védjegyjogosult által, illetve az ő jóváhagyásával kerül eladásra. Az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben szereplő esetben tehát nem valósul meg a jogkimerülés.
- 24 Az Axolin-Elinor arra hivatkozik, hogy a védjegyjogosult jogának kimerülése már pusztán azzal a ténnyel megvalósul, hogy a terméket az EGT-be eladási szándékkal behozzák, vámkezelik és raktározzák. Másodsorban úgy véli, hogy a védjegyoltalmi jog akkor merül ki, amikor a jogosult a fogyasztóknak eladásra kínálja fel a terméket, még ha az ajánlat nem is vezet eredményre.
- 25 A svéd kormány álláspontja szerint az irányelv különböző nyelvi változatait úgy kell érteni, mint amelyek előírják, hogy a védjegytulajdonosnak a piacra irányuló intézkedést kell hoznia ahhoz, hogy valamely árut forgalomba hozott árunak lehessen tekinteni.
- 26 A terméket tehát nem lehet az EGT területén belül forgalomba hozott terméknek tekinteni csupán azon ténynél fogva, hogy azt a védjegyjogosult behozta, vámkezeltette, raktározta, hiszen ezen intézkedések egyike sem a piac felé irányul.
- 27 A jogkimerülés később valósul meg, amikor a védjegyjogosult vagy az adott védjegy használati jogának tulajdonosa az árut az EGT területén belül eladásra kínálja a fogyasztóknak.

- 28 Ezzel szemben nem keletkezik jogkimerülés akkor, ha a védjegyjogosult az EGT területén belül viszonteladóknak kínálja termékeit, mivel az eladási ajánlat gyakran csak a szóban forgó termékek bizonyos mennyiségére vonatkozik. Ez utóbbi esetben lehetetlen lenne meghatározni azokat a cikkeket, amelyekre vonatkozóan a jogkimerülés megvalósult. Egyébként az olyan ajánlatot, amelyet nem követ átruházás, nem lehet a védjegyjogosult részéről kellően végérvényes rendelkező aktusnak tekinteni.
- 29 A jogkimerülés a viszonteladónak történő tényleges átruházással valósul meg, feltéve, hogy az átruházás a piac felé irányulónak tűnik. Az azonos csoport társaságai közötti átruházást egy csoporton belüli intézkedésnek kell tekinteni, amely nem eredményez jogkimerülést.

A Bíróság válasza

- 30 Emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv 5–7. cikke a védjegyoltalmi jogra vonatkozó szabályok teljes harmonizációjáról rendelkezik, és meghatározza a védjegyjogosultat a Közösségen belül megillető jogosultságokat (a C-355/96. sz., Silhouette International Schmied ügyben 1998. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-4799. o.] 25. és 29. pontja, valamint a C-414/99–C-416/99. sz., Zino Davidoff és Levi Strauss ügyben 2001. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-8691. o.] 39. pontja).
- 31 Az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében használt, az EGT területén belüli „forgalomba hozatal” fogalom a védjegyjogosult kizárólagos, az irányelv 5. cikke által szabályozott joga megszűnésének meghatározó eleme (lásd a C-244/00. sz., Van Doren + Q-ügyben 2003. április 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-3051. o.] 34. pontját).

- 32 A „forgalomba hozatal” fogalmat tehát egységesen kell értelmezni a közösségi jogrendben (lásd értelemszerűen a Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet [hivatkozás fent] 41–43. pontját).
- 33 Az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének rendelkezése önmagában nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy az EGT-be a védjegyjogosult által behozott vagy eladásra kínált termékeket az EGT területén belül „forgalomba hozott” termékként kell-e tekinteni e rendelkezés értelmében. Ennélfogva a szóban forgó rendelkezés értelmezését az irányelv rendszerében és céljában kell keresni.
- 34 Az irányelv 5. cikke olyan kizárólagos jogot ruház a védjegyjogosultra, amely alapján az bármely harmadik személynek megtilthatja, hogy a védjeggyel ellátott termékeket importálja, eladásra felkínálja, forgalomba hozza, vagy e célból raktáron tartsa. A 7. cikk (1) bekezdése kivételt állít fel e szabályra, amikor kimondja, hogy a védjegyjogosult joga kimerül, amennyiben a termékek általa, illetve az ő hozzájárulásával kerültek forgalomba hozatalra az EGT területén (lásd a Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet 40. pontját és a Van Doren + Q-ítélet 33. pontját [hivatkozások fent]).
- 35 A Bíróság megállapította, hogy az irányelv célja különösen az, hogy a védjegyjogosultnak kizárólagos használati jogot biztosítson a védjeggyel ellátott termékek első forgalomba hozatalára (lásd különösen a C-427/93., C-429/93. és C-436/93. sz., Bristol-Myers Squibb és társai ügyekben 1996. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-3457. o.] 31., 40. és 44. pontját).
- 36 A Bíróság többek között rámutatott arra, hogy a közösségi jogalkotó, amikor pontosítja, hogy az EGT területén kívüli piacra dobás nem meríti ki a védjegyjogosult azon jogát, hogy fellépjen az érintett termékek hozzájárulása nélküli behozatala ellen, lehetővé teszi a védjegyjogosult számára a védjeggyel ellátott termékeknek az EGT területén belüli első forgalomba hozatalának az ellenőrzését (lásd a C-173/98. sz., Sebago és Maison Dubois ügyben 1999. július 1-jén hozott ítéletet [EBHT 1999., I-4103. o.] 21. pontját, valamint a Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet 33. pontját és a Van Doren + Q-ítélet 26. pontját [hivatkozások fent]).

- 37 A Bíróság ezenfelül kiemelte, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének célja az, hogy lehetővé tegye valamely védjeggyel ellátott termék anélkül történő további forgalmazását, hogy a védjegyjogosult ez ellen felléphetne (lásd a C-63/97. sz. BMW-ügyben 1999. február 23-án hozott ítélet 57. pontját, valamint Sebago és Maison Dubois ítélet [hivatkozás fent] 20. pontját).
- 38 Végezetül a Bíróság úgy ítélte meg, hogy azért, hogy a védjegy betölthesse a tisztességes versenynek az EK-szerződésben felállítani kívánt rendszerében betöltött alapvető elemi szerepét, a védjegynek garantálnia kell, hogy valamennyi általa megjelölt termék vagy szolgáltatás egyetlen vállalat ellenőrzése alatt készült vagy került leszállításra, és e termékek minősége iránti felelősség e vállalatot terheli (lásd különösen a C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.] 30. pontját).
- 39 A jelen ügyben senki sem vitatta, hogy a védjegyjogosult, amikor a védjeggyel ellátott termékeket harmadik személyeknek az EGT területén belül eladja, az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében forgalomba hozza e termékeket.
- 40 Az olyan eladás, amely lehetővé teszi a védjegyjogosult számára, hogy pénzzé tegye védjegye gazdasági értékét, kimeríti az irányelv által ráruházott kizárólagos jogokat, különösen azt, hogy harmadik vevőknek megtilthassa a termékek viszonteladását.
- 41 Viszont amikor a jogosult azon célból importálja termékeit az EGT területére, hogy azokat eladja, vagy eladásra kínálja, az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének értelmében nem hozza forgalomba őket.

- 42 Az ilyen cselekmények ugyanis nem ruházzák át harmadik személyekre a védjeggyel ellátott termékekkel való rendelkezés jogát. Nem teszik lehetővé a védjegyjogosult számára, hogy védjegye gazdasági értékét pénzzé tegye. A védjegyjogosult ezen cselekmények után is megőrzi azon érdekét, hogy teljes ellenőrzése alatt tartsa a védjeggyel megjelölt termékeket, különösen minőségük biztosítása céljából.
- 43 Másfelől rá kell mutatni, hogy az irányelv 5. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja a védjegyjogosult kizárólagos jogának tartalmára vonatkozóan különbséget tesz a termékek felajánlása, forgalomba hozatala, illetve forgalomba hozatal céljára történő raktáron tartása és importálása között. Ennélfogva e rendelkezés szövegezése szintén megerősíti, hogy a termékeknek az EGT területén belüli importálását vagy felajánlását nem lehet egyenlőnek tekinteni a termékek forgalomba hozatalával.
- 44 Az első kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint a védjeggyel ellátott termékeket nem lehet az EGT területén belül forgalomba hozott termékeknek tekinteni, ha a védjegyjogosult eladási szándékkal importálta őket az EGT területére, illetve ha az EGT területén belül — saját vagy társult vállalkozások boltjaiban — eladásra kínálta a fogyasztóknak, csak nem sikerült eladnia őket.

A második kérdésről

- 45 A második kérdést csak arra az esetre tették fel, amennyiben az első kérdésre a Bíróság igenlő választ adna.
- 46 A második kérdésre tehát nem szükséges válaszolni.

A harmadik kérdésről

- 47 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az alapügy körülményei között a viszonteladási tilalom kikötése a védjegyjogosult és az EGT területén belüli valamely piaci szereplő között létrejött szerződésben kizárja-e, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése értelmében az EGT területén belüli forgalomba hozatal valósuljon meg, és így a tiltás megszegésével történő, az EGT területén belüli viszonteladás esetén akadályozza-e a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését.

A Bírósághoz előterjesztett észrevételek

- 48 A Peak Holding hangsúlyozza, hogy az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében szabályozott jogkimerülés feltétele az, hogy a forgalomba hozatal a védjegyjogosult által vagy az ő hozzájárulásával történjék. A jogkimerülés megvalósulásához tehát mindkét esetben a védjegyjogosult hozzájárulása szükséges. A termékek védjegyjogosult által történő eladásakor tehát a jogkimerülés nem valósul meg, amennyiben a védjegyjogosult kiköti, hogy fenntartja a védjegyhez fűződő jogait. Amennyiben ezt a kikötést nem tartják tiszteletben, a termék nem a védjegyjogosult hozzájárulásával kerül forgalomba, ennél fogva nem valósul meg a jogkimerülés.
- 49 Az Axolin-Elinor, a svéd kormány és a Bizottság úgy véli, hogy a harmadik előzetes döntéshozatalra feltett kérdésben szereplő kikötéshez hasonló kikötés nem akadályozza a jogkimerülést, amely a törvény értelmében bekövetkezik. Harmadik felek elleni fellépés esetén nem lehet ilyen kikötésre hivatkozni. A viszonteladási tilalom figyelmen kívül hagyása szerződésszegésnek felel meg, és nem a szellemi tulajdonjogok megsértésének. A jogkimerülés joghatása harmadik felek vonatkozásában nem a szerződő felek rendelkezésére van bízva, bármilyenek legyenek is a megállapodás feltételezhető következményei a kötelezettségeket illetően. Az ettől eltérő értelmezés ellentétes lenne az irányelv 7. cikkének (1) bekezdésével.

A Bíróság válasza

- 50 Az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése a közösségi jogkimerülést vagy a védjegyjogosult általi forgalomba hozataltól, vagy a harmadik személyek által, ám a védjegyjogosult hozzájárulásával történt forgalomba hozataltól teszi függővé.
- 51 Az első kérdésre adott válaszból következik, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között a védjegyjogosult által az EGT területén belül történt forgalomba hozatal feltétele az, hogy a védjegyjogosult az EGT területén belül eladja a termékeket.
- 52 Az ilyen eladás esetén az irányelv 7. cikkének (1) bekezdése a védjegyoltalmi jog kimerülésének további feltételeként nem írja elő, hogy a védjegyjogosult jóváhagyja a termékeknek az EGT területén belüli további kereskedelmét.
- 53 A jogkimerülés pusztán a védjegyjogosult által az EGT területén belüli forgalomba hozatal révén megvalósul.
- 54 A termékek viszonteladási joga területi megszorításának az első forgalomba hozatalról szóló okiratban való esetleges kikötése csak az adott okirat szerződő feleire vonatkozik.
- 55 Az ilyen kikötés nem akadályozza az irányelv által szabályozott jogkimerülést.

- 56 A harmadik kérdésre tehát azt kell válaszolni, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén a védjegyjogosult és az EGT más piaci szereplője között létrejövő szerződésben a viszonteladási tilalom kikötése nem zárja ki, hogy az irányelv 7. cikke (1) bekezdése értelmében forgalomba hozatal valósuljon meg, tehát az EGT területén belüli viszonteladási tilalom megsértésének esetén nem akadályozza a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését.

A negyedik kérdésről

- 57 A negyedik kérdés azt feltételezi, hogy a harmadik kérdésre azt a válasz kell adni, miszerint az ebben szereplő kikötés kizárja, hogy az EGT területén belüli viszonteladási tilalom megszegésének esetén forgalomba hozatal valósuljon meg.
- 58 A negyedik kérdésre tehát nem szükséges válaszolni.

A költségekről

- 59 A Bíróságnál észrevételt előterjesztő svéd kormány, valamint a Bizottság részéről felmerült költségeket nem kell megtéríteni. Mivel ez az eljárás az alapeljárásban résztvevő felek számára a nemzeti bíróság előtt függőben levő ügy egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségek viseléséről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i egyezmény (HL 1994. L 1., 3. o.) módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint a védjeggyel ellátott termékeket nem lehet az EGT területén belül forgalomba hozott terméknek tekinteni, ha a védjegyjogosult eladás céljából importálta őket az EGT-be, illetve ha az EGT területén belül — saját, vagy társult vállalkozások boltjaiban — eladásra kínálta fogyasztóknak, csak nem sikerült eladnia őket.

- 2) Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén a védjegyjogosult és az Európai Gazdasági Térség más piaci szereplője között létrejövő szerződésben a viszonteladási tilalom kikötése nem zárja ki, hogy az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodással (HL 1994. L 1., 3. o.) módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 7. cikke (1) bekezdése értelmében forgalomba hozatal valósuljon meg, tehát az EGT területén belüli viszonteladási tilalom megsértésének esetén nem akadályozza a védjegyjogosult kizárólagos jogának kimerülését.

Aláírások